

JÖVŐ

ifj. Bartha Sándor

Nem akartam kérdezni soha MIÉRT?
Nem kívántam megérteni,
noha elért
a vágy, a kérdés sokszor.
Mégis vártam,
hagytam peregni az időt
előre az ismeretlenbe,
amely felől szellőre ülve
jött a nyugtalanság,
az idegenség vad szokatlanja.
Mégis mentem,
ha lassan is,
de haladva előre.
A nagy tengeren hajóztam,
sokszor meglepetés jégtömbjére
dobva kallódtam.
Mégis mentem
egyre bennebb,
a partoktól minél messzebb,
mert hajtott valami,
amit soha nem fogok megérteni,
csak egyszer
nagy későre megbánni.
Ilyen vagyok...
Sokszor nem tudok más lenni.
Máskor nem akarok
a régi maradni.
Igen furcsák az emberi vágyak.
Sokszor magasba törnek
a fantázia várak,
ugyanakkor megtörrik
valahol egy becsület,
vagy valaki rájön,
hogy hiába született.
Ki vagy te ember?
Mivé akarsz válni?
Mit akarsz elérni?
Mit akarsz megérni?
Nagyon sok a kérdés,
de kevés az érzés.
Nincs!
Nem kell!
Nem szabad
időm legyen erre!
Tovább.
Minél bennebb megyek,
rohanok a vad ismeretlenbe.

Forrás: www.keresztenydalok.hu